

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele v državnem zboru zastopane.

Kos L. — Izdan in razposlan dné 29. avgusta 1889.

133.

Ukaz pravosodnega ministerstva od 22. avgusta 1889,

s katerim se zakon od 1. aprila 1872 (Drž. zak. št. 43), o zvrševanju kazni na svobodi v posamskem zaporu v stanični ječi nove kaznilnice v Mariboru deva v moč in veljavo počenši dné 1. oktobra 1889.

Na podlagi zakona od 1. aprila 1872 (Drž. zak. št. 43), o zvrševanju kazni na svobodi v posamskem zaporu in postavljanji komisij za zvrševanje kazni, ukazuje pravosodno ministerstvo, da naj se določila tega zakona v stanični ječi nove kaznilnice v Mariboru n./D. začno zvrševati dné 1. oktobra 1889.

Schönborn s. r.

134.

Razpis finančnega ministerstva od 22. avgusta 1889,

s katerim se znižuje obča prodajna cena bele morske soli pri c. kr. solnem skladišči v Piranu.

Porazumno s kraljevim ogrskim finančnim ministerstvom se z ukazom c. kr. finančnega mini-

sterstva od 21. decembra 1875 (Drž. zak. št. 155) ustanovljena obča prodajna cena beli morski soli pri c. kr. solnem skladišči v Piranu znižuje od 9 gl. 40 kr. na 9 gl. 34 kr. za meterski cent.

Ta znižana cena pride v moč in veljavo začnši s 1. dnem septembra 1889.

Dunajewski s. r.

135.

Razpis finančnega ministerstva od 22. avgusta 1889,

da se izpreminjajo, oziroma dopolnjujejo neka določila §^a 15. IV. zvršitvenega propisa o cukrarini.

Porazumno s kraljevim ogrskim finančnim ministerstvom ukrepljejo se naslednja določila:

I. Določila §^a 15. IV, št. 3 in 5 zvršitvenega propisa o cukrarini (davku od cukra) (Drž. zak. št. 111 iz l. 1888) izpreminjajo, oziroma dopolnjujejo se tako, da se kandis-cuker v zabojih s čisto težo po 10, 20, 25 ali 50 kilogramov, cukrove raztopine in človeku užiten sirup v bečvah s čisto težo po 50, 100, 150, 200, 250 ali 300 kilogramov pripuščajajo v oznamenilo z uradnimi zapornimi znamkami.

II. Na posebno prošnjo more podjetništvu kake cukrotovornice finančno oblastvo prve stopinje,

vselej za eno leto, s pridržkom preklica v slučajih zlorabe, izdajo uradnih zapornih znamenek, oziroma njih nameščenje na cukrotvorih (cukrovih zdelkih) dovoliti tudi v prejšnjem času, nego je povedan v §^u 15. IV zvršitvenega propisa k cukrarinskemu zakonu, in to pod naslednjimi uveti:

1. Na enkrat se ne sme podjetništvu izdati več uradnih zapornih znamenek, nego jih more, kakor kaže, porabiti v 12 urah.

2. Namestiti se morejo uradne zaporne znamke na cukrotvorih pač predno se še uradno ravna s poslatvijo, ki je zglášena v odnesenje, ali stoprav potem, ko se je vpodalo zglasilo odnesenja.

3. Tako sè zapornimi znamkami opravljeni cukrotvori se morajo v hraniščih polagati ločeni od ostalih cukrotvorov in pregledno zloženi; odnesti jih je najpozneje v 24 urah potem, ko so se na njih namestile zaporne znamke, iz cukrotvornice.

4. Obračun o zapornih znamkah, podjetništvu izdanih v zmislu točke 1., izvesti je vsak večer; ako bi se pri obračunih dvakrat pokazalo, da nekaj znamenek ni, česar bi podjetništvo ne moglo pojasniti popolnoma veljavno, treba mu je odtegniti ugodnost izdajanja zapornih znamenek oziroma njih nameščenja v prejšnjem času, nego je povedan v §^u 15. IV zvršitvenega propisa k cukrarinskemu zakonu.

Dunajewski s. r.

136.

Razpis finančnega ministerstva od 26. avgusta 1889,

o narejnino dajočih žganjarnah, katere podeljujejo močnate tvarine (krompir, žita, sočivje), izvzemši močnati skrob.

Z ozirom na žganjarne, katere plačujejo poprečninoma po storitvenosti žgalne priprave na-

rejnino ter podeljujejo močnate tvarine (krompir, žita, sočivje), izvzemši močnati skrob (§. 32, št. 1 žganjarinskega zakona od 20. junija 1888, Drž. zak. št. 95), ukazuje se porazumno s kraljevim ogrskim ministerstvom naslednje:

1. V žganjarnah, kakor so gori oznamene, katerih žgalni kotel ima čez 100 litrov prostornine, treba se je ne samo natanko držati mere kurilne ploskve kotlove, kakor je ustanovljena v §^u 7 žganjarino-zvršitvenega propisa (Drž. zak. št. 132 iz l. 1888), nego vrhu tega ne sme največina kurilne ploskve znašati nad 25 štirjaških centimetrov na liter kotlove prostornine, tako da gredó ogenj in ognjevi plini neposrednje k večjemu čez en del kotla, temu razmerju ustrezajoč. Neposrednjega kurjenja v zmislu §^a 32, št. I, č. c) žganjarinskega zakona ni tedaj, kader bi se žgalni kotel kuril z vročim zrakom ali z vodno kopeljo.

Po gori omenjenem zakonitem določilu (§. 32, št. I, č. c) se sme pri žganjarnah, o katerih se tu govori, kotel polniti samo tako, da se mu sname klobuk; torej ni dopuščeno kotel opraviti s pipami ali drugimi odprtini, oziroma pripravami, po katerih bi bilo morebiti moči kako drugače kotel polniti.

2. Po §^u 42, št. 3 žganjarinskega zakona od 20. junija 1888 (Drž. zak. št. 95) mora se pri žganjarnah, imenovanih v §^u 32, št. I. tega zakona, drozgalica, dokler se ne prenese v žgalno pripravo, delati v eni in isti posodi brez hladilnice, in vreta drozgalica iz teh posod naravnost prenašati v žgalno pripravo. Ni torej dopuščeno, v kadi narejeno drozgalico, predno se dene v žgalni kotel, prenesti v drugo kad.

Za prenašanje drozgalice iz vrvežnikov v žgalno pripravo se smejo rabiti samo taki zajemači (korci), katerih prostornina se je vračunila v dopuščeno celokupno vrvežno prostornino žganjarne.

V točki 4. gori omenjenega paragrafa žganjarinskega zakona navedenim posodam za umetne droži je prištevati samoumevno tudi posode za sladko-drozgalične droži.

Dunajewski s. r.

137.

Razpis finančnega ministerstva od 26. avgusta 1889,

o nekih naredbah pri rabi priglednega mérnika
v žganjarnah.

Deloma izpreminjajoč §. 14. zvršitvenega propisa k žganjarinskemu zakonu (Drž. zak. št. 133 iz l. 1888) se po §^u 101. tega zakona porazumno s kraljevim ogrskim finančnim ministerstvom ukazuje tako:

1. K točki 4, odstavku 5, in k točki 9 gori navedenega paraagrafa.

Na žgalnih pripravah nameščene prvožganične cevi smejo izjemoma, vendar samo pod tem uvetom imeti zaporne pipe, če žganjarne podjetnik izmed zavarovanj odtočne cevi za žganjarske ostanke, katera so alternativno (na izbiro) propisana, izvoli prvič imenovano, to je tisto, kjer se odtočna cev za žganjarske ostanke tako vpelje v neko shrambo in je ta shramba taka, da po ti cevi ni moči odvajati alkoholovite tekočine, da bi se ne pomešala z večjo količino žganjarskih ostankov. Omenjeno shrambo je napraviti tako, kakor je že propisano, samo da se poleg tega še zahteva, da bodi ta shramba iz kovine (n. pr. železne pločevine), imej najmenj 1¹/₂ hektolitra prostornine in da njena višina in širina ne bodita med seboj preveč različni.

Samo se umeje, da morajo gori omenjene zaporne pipe ustrezati v §^u 51, št. 4. žganjarinskega

zakona stavljenim zahtevam. Té pipe smejo torej prevrtane biti samo v tisto mér, v katero se morajo voditi alkoholovite sopare ali tekočine; in da ne bode moči dati jim duška ali odpraviti jih ter tako ven odvajati sopar ali tekočim, to je treba zabraniti z uradno zaporo tako, da kaj takega ne bode moči brez lahko vidnega poškodovanja zapore.

2. K točki 7, odstavku 2.

Odtočna cev za prvožganične ostanke iz separatorja, oziroma iz prvožganičnega stolpca mora biti po vsi svoji dolžavi preiskavi dostopna in najmenj 30 centimetrov štrleti v shrambo iz kovine (n. pr. železne pločevine), ki ima najmenj en hektoliter prostornine in je v dno nesnogovoda tako pogreznena, da čez njen pokrov tekó odtočine.

Pokrov bodi luknjast in zveza njegova sè shrambo in omenjeno odtočno cevjo zavarovana z uradno zaporo.

Vrhu tega je nesnogovodovo odprtino nad shrambo z gosto žično mrežo ali luknjasto pločevino zapreti in uradno zavarovati.

Ako bi bilo v kaki žganjarni posebno težavno, takoj pripraviti v misel vzeto shrambo, ima finančno oblastvo I. stopinje pravico, izjemoma dovoliti, da se namesti shrambe to samo cev za odpadno vodo za 15 centimetrov najmenj vglobi, če je ta cev sama z mrežo, koli i. t. in z nameščenimi uradnimi zapori tako zavarovana, da ne more nihče skozi njo priti do globine.

Dunajewski s. r.

